

1020

1023

= 50 =

יודישע

קינדערלידער

פאר קינדערדיימען,

שולן און פאמיליע.

מ. י. ענגעל.

פאסטקאדע.

ОБЩЕСТВО ЕВРЕЙСКОЙ МУЗЫКИ (Московское отдѣленіе).

Société de la musique hébraïque. (Moscou, Star. Basmannaya, 13, 14.)

Ю. ЭНГЕЛЬ.

Еврейскія дѣтскія пѣсни для дѣтскихъ очаговъ, школъ. семьи.

50 №№ для одного голоса или одноголоси, хора безъ сопровожденія.

Изданіе 2-ое. Цѣна 4 руб. (безъ пересылки)

Общественнымъ учрежденіямъ скидка при условіи обращенія въ главный складъ изданій Об-ва Е. М. Москва

Эти-же дѣтскія пѣсни Энгеля издаются Об-вомъ Е. М. съ аккомпаним. фортеп., въ большемъ форматѣ (на евр. и русск. языкахъ). Вышли пока первыя 12 пѣсенъ (праздники, молитвы, легенда и др.), попарно: №№ 1—2, 3—4, 5—6, 7—8, 9—10, 11—12. Каждая пара по 1 р. 20 к.; всѣ 12 №№ въ одной тетради 5 р.

Об-вомъ Е. М. (Москва) изданъ рядъ сочиненій Ал. Крейна и Ю. Энгеля для одного голоса, хора, ф.-п., скрипки, виолонч., тріо, струн. квартета или оркестра и др. Готовятся къ изданію произведенія Я. Вейнберга, Ал. Крейна, Гр. Крейна, Ю. Энгеля и др. Об-во Е. М. приобрѣло также всѣ ранѣе вышедшія изданія Ю. Энгеля (3 сборника евр. народн. пѣсенъ).

Каталоги высылаются бесплатно по требованію.

Главный складъ изданій Об-ва: Москва, Ст. Басманная, д. 13, кв. 14. При условіи обращенія въ главный складъ членамъ Об-ва Е. М. дѣлается скидка 10%.

Изданія Об-ва Е. М. продаются также: въ Москвѣ, въ музык. магаз. Юргенсона (Неглин. проѣздъ); Лембергъ и Лекае (Кузнецк. мостъ); въ книжн. магазин. „Литература“ (Маросейка, 13); „Земля и Школа“ (Страстная площадь, д. Чижова); въ Петроградѣ: въ Об-вѣ евр. музыки, 9. Рождественск., д. 9, кв. 22.

МОСКВА
УЧРЕЖДЕНІЕ
Е. М.

ה ק ד מ ת

די דאָזיגע לידער-זאַמלונג איז באַשטימט נאָר די יודישע קינדער-דייטשען שולען און פאַמיליע.

זי באַשטעקט פון 50 לידער. אַ העלפט פון די מעקסטען איז גענומען געוואָרן פון די האַכבערגס „די ניע שול“ און ל. ח. זפּה'ס „שול-חבר“, 5 לידער פון די „גרינינקע בוי“ מעלאַך“ און 5 זונגס „לידער-זאַמלבוך“, וואָס ס'האָט אַרויסגעגעבן די „געזעלשאַפט פון יודישער פּאָלקס-מוזיק“. די מעקסטן פון 6—7 לידער האָבן מיטגעטיילט די פרויל. ח. זפּה. ג. קראַסנאוויסקאָיאַ און ב. זפּה. וועמען איך באַדאַנק זעהר.

פֿון די ערקלערונגען צו די 18 לידער, ווי אַזוי זיי זאָלן געשפּילט ווערן—האָבן אַינטייל גענומען די פרויל ל. ר. רייסקאָיאַ, ק. ראָזאוויסקאָיאַ און ל. שטאַרנאַיאַ.

אַ באַזונדער הייסן דאַנק קומט דעם די רינאל שטאַרני, וואָס האָט פאַר דער זאַמלונג געגעבן 7 לידער (אַריינגעלעס און איבערגעזעצט) און האָט בכלל גענומען אַ גרויסן אַינטייל פֿון צוזאַמענשטעלן דעם ליטעראַרישן טייל פון זאַמלבוך.

אַן ערך אַ העלפט פון די לידער קאָמען פאַרבונדן ווערן מיט פאַרשיידענע שפּילע-דייטשען און באַוועגונגען. צו 18 פֿאָן זיי זענען דאָ ערקלערונגען, ווי אַזוי זיי זאָלן גע- שפּילט ווערן.

15 נומערן זענען רעליגיעזע, יום-טובֿ-און משפּחה-לידער. און אַן ערך צעהן זענען וועגן דער נאַטור און פאַרשיידענע חיות און פּויגלען.

די נעגנס צו די אַלע לידער, אַ חוץ זיי 5—6 פּאָלקסלידער, זענען געמאַכט געוואָרן פון מיר אַליין.

די זאַטן און דער מעקסט פון די לידער זענען, לידער, געדרוקט געוואָרן באַזונדער, ווייל צוליב די סיבות פון דער הינטיגער צייט האָט מען דעם יודישן מעקסט געמוזט דרוקן אין אַי אַנדער שטאַט

אויך צוליב דערזעלבער סיבה איז אויסגעקומען צו דרוקן דעם מעקסט פֿון די נאַטן נאָר מיט לאַטיינישן שריפט.

פֿון די לידער-זאַמלונג זאָל אַרויסגעהן, וואָס גיכער און קאַסטן, וואָס ביליגער, איז זי אַרויסגעגעבן געוואָרן אַן אַן אַקאַמפּאַנימענט, אַ קלאַוויר אין די יודישע שולען איז דאָך פאַרלוויפּט ספּעציעל אַ גרויסע זעלענע-אַ. איבעריגענס, קלייב איך זיך נאָר אין גיכען אַרויסצוגעבן אַ טייל פון די דאָזיגע לידער אויך מיט אַן אַקאַמפּאַנימענט.

י. ענגעל.

№ 1.

„מוֹדָה אָנִי“.

מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ.	שְׁתַּחֲוֹת גִּי נִשְׁתַּחֲוֵי בְּחַזְקָה,
מִלֵּד הֵי יָמַי וְכֵן.	רַבָּה אֲמוּנָתְךָ.

№ 2.

„אֱלֹהֵי הַנְּבִיא“.

1. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וַיֵּצֵא אוֹיְבַי אֵלַי.	2. נֶאֱדָר אֲוֵי הוֹדֵךְ, נֶאֱדָר אֲוֵי שַׁעֲךָ,
אֵין גֹּאֲלֵךְ אֲוֵן וַיִּלְבַּשׁ אֲנִי אֲנִי אֲנִי.	כָּל יִשְׂרָאֵלִים קִינְדֵר וְאֵלֶּן זָמֵן: „אָמֵן“
נִעֲכַט דַּעַם בַּעֲכָר אֵין דַּעַר רַעֲכַמְעַר הַאֲנֵם,	אָמֵן וְאָמֵן, סוֹאֵל זִמֵּן וּוְאָר,
כַּזְכַּט אַ בְּרַכָּה אֵיבַעֲרֵן גֵּאֲנַצֵּן לַאֲנֵר.	מְשִׁיחַ וְאֵל קוֹמְעַן הַבְּנִשְׁיָגִם יֶאָר.

№ 3.

דָּאָם גַּעֲבַעַמַּ.

1. נֵם הַדַּרְט וַיֵּךְ דַּעַר הוֹנַעַר פּוֹן וַיִּבְטֵן,	3. וַוְאָם שַׁעֲהַעֲפֵן אֵין מַאָרְק מֵיט דֵי קוֹיִשֵּׁן
כַּס בַּלְעַנְדַּט אֵין דֵי אוֹיְגֵן דַּעַר בַּלִּיק;	מֵיט עַפְלֵ, מֵיט גְרִינִם אֲוֵן מֵיט בְּרוּיֵט,
אָ, גַאָט, הָאָב רַחֲמָנוּת, דֵי אָרַמַע	אֲוֵן אַלַע, וַוְאָם זִמֵּנֵן אֵיִצַט דְּרוּיִסֵן,
כּוֹן בִּיזֵן גַּעֲוִיטַעַר בַּאֲשִׁיק;	וַוְאָם סִמְרַפֵּבַט זֵי דַּעַר הוֹנַעַר אֲוֵן נוּיט
2. וַוְאָם אַרְבֵּיטֵן אֵיִצַט אוֹיְף דֵי פַעֲלַדַּעַר,	אָ, גַאָט, הָאָב רַחֲמָנוּת א. אָו. וו.
גַּעֲבִיטֵן וַיֵּךְ וַוְכַס פּוֹן דַּעַר הַיִם	4. אֲוֵן אַלַע, וַוְאָם זִמֵּנֵן פַּאָר־וּוְאָנְלַט
אֲוֵן הָאָבֵן קַבֵּן אָרַמַע, וַוְאָו וַיֵּךְ שִׁיִּצֵן,	אֲוֵן הָאָבֵן קַבֵּן וַוִינְקַעֲלַע נִיט—
קַבֵּן שִׁיִּעַר, קַבֵּן דַּעַכַל, קַבֵּן בּוּיִם.	דֵי אַלַע פּוֹן בִּיזֵן גַּעֲוִיטַעַר
אָ, גַאָט, הָאָב רַחֲמָנוּת, דֵי אָרַמַע	בַּאֲשִׁירִם זֵי, גַאָט, אֲוֵן בַּאֲהֵיִצַ.
פּוֹן בִּיזֵן גַּעֲוִיטַעַר בַּאֲשִׁיק.	אָ, גַאָט, הָאָב רַחֲמָנוּת א. אָו. וו.

№ 4.

„מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה“.

1. מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה אוֹיְף יַעֲנַעַר וועלמַ,	2. צו וַוְאָם טוּיג דֵיר אַ זַקַעֲלַע גַעֲלַט?
ווערף מֵיר אַר אָ אַ זַקַעֲלַע גַעֲלַט!	צו קוֹיִצֵן אַ מַעֲרַר אֲוֵן וועֲנַעֲלַטוּ

3. צו וואָס טוהט דיר אַ פּערד און וועגעלעך?
שטיינרעלאַך צו פירן. אויפצומויסרן אַ פּוּת-הַמְקַדְשֵׁל.

5. צו וואָס טוהט דיר אַ פּוּת-הַמְקַדְשֵׁל?
אַרבעטערעטן און גאָט צו בעטן.

די קינדער שטעלן זיך אויס זיך אַ קרויז אין יעדן דעם קינדער פון קרויז שטעלן מיט זיך פאַר:
דער ערשטער—א פּוּת-הַמְקַדְשֵׁל דער צווייטער—א וועגעלעך דער דריטער—א שטיין. אין מיטען פון קרויז שטעלע
א יונגל וואָס שטעלט פאַר „משה מן־שה“.

די געזעצן קרויז זענען אויס, משה מיט זעה אויף יעדן וועלט, ווי דער מיר אראָפּ אַ זעקעלע געלט
און משה מן־שה פּרעגט, צו וואָס טוהט דיר אַ זעקעלע געלט? און זיין דעם געזעצן ליד, ביים לעצטן פּערד
טוילען זיך אויס די „שטיינער“ פון קרויז און מאַכן אַ קלענערן קרויז אויס „משה מן־שה“ ד. ה. אַ „פּוּת-
הַמְקַדְשֵׁל“ און די קינדער פון ערשטן קרויז נאָך ווערן „אויפצומויסרן און גאָט צו בעטן“.

№ 5.

שַׁבַּת=לִיכּוּט.

1. שַׁבַּת-לִיכּוּט און שַׁבַּת-לִאֲמֵנוּ,
אַ ווי זיס איז אַייער שנין!	2. קומט צו אונז דער שַׁבַּת-רוֹדֵשׁ—
ווי עס ווערן ליכט געבענשט.
שַׁבַּת, אַ, שַׁבַּת, אַ, הייליגער שַׁבַּת!
וויפיל ברענגט איר טרייסט דעם יודן
אין זיין עלטער, אין זיין פּען!	שַׁבַּת, אַ, שַׁבַּת, אַ, הייליגער שַׁבַּת!
באַלד אַמלויבט די קָרָה שחֹרָה,
און מע ווערט אַ ניער מענטש!
שַׁבַּת, אַ, שַׁבַּת, אַ, הייליגער שַׁבַּת!	שַׁבַּת, אַ, שַׁבַּת, אַ, הייליגער שַׁבַּת!

№ 6.

שַׁבַּת בֵּין הַשְּׂמִינֹת.

1. ער געהט שוין אוועק זיך.
דער הייליגער שַׁבַּת;
אין שטייגל ווערט פינסטער,
אין שטייגל ווערט שטיל.
עס טעפּטשעט די טאמע:
אך, גאָט קון אַר זיס—
זי טעפּטשעט די תּוֹפֵלֶה
בֵּין זאַרען און גופּוּלֵה. | 2. „אַך, גאָט פון אַברהם,
פון יצחק, פון יעקב!
פאַרנעם דאָך מִבֵּן תּוֹפֵלֶה
אין הימעלס געצזלט.
און שיק מיר פֿרֵד סָה,
און ריכט אויף מִבֵּן מוֹל
און ליכטיג זאָל ווערן
מִבֵּן געשערע וועלט“. |
|--|--|

№ 7.

„בארעלאך ווילן ניט פאלן“.

(פסח-ליד).

1. האָט הָאָט יקבֿבֿך אַרצאָנעשיקט
אָ בוימעלע אַרצאָ—
בוימעלע זאָל באַרעלאַך וואַקסן.
בוימעלע וויל ניט באַרעלאַך וואַקסן,
באַרעלאַך ווילן ניט פאַלן.
2. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
יעקעלען אַרצאָ—
יעקעלע זאָל באַרעלאַך רייסן.
יעקעלע וויל ניט באַרעלאַך רייסן,
באַרעלאַך ווילן ניט פאַלן.
3. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ הינמעלע אַרצאָ—
הינמעלע זאָל יעקעלען בייסן.
הינמעלע וויל ניט יעקעלען בייסן,
יעקעלע וויל ניט באַרעלאַך רייסן,
באַרעלאַך ווילן ניט פאַלן.
4. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ שטעקעלע אַרצאָ—
שטעקעלע זאָל הינמעלען שלאָגן.
שטעקעלע וויל ניט הינמעלען שלאָגן,
הינמעלע וויל ניט אַ אָז. וו.
5. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ פֿיערל אַרצאָ—
פֿיערל זאָל שטעקעלען ברענען.
פֿיערל וויל ניט שטעקעלען ברענען,
שטעקעלע וויל ניט אַ אָז. וו.
6. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ וואַסער־ל אַרצאָ—
וואַסער־ל זאָל פֿיערל לעשן.
7. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ עקעלע אַרצאָ—
עקעלע זאָל וואַסער־ל טרינקען.
עקעלע וויל ניט וואַסער־ל טרינקען,
וואַסער־ל וויל ניט אַ אָז. וו.
8. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
אָ שוואַל אַרצאָ—
שוואַל זאָל עיטעלען שעכטן.
שוואַל וויל ניט עקעלען שעכטן,
עקעלע וויל ניט אַ אָז. וו.
9. האָט הַשׁוּיַת אַרצאָנעשיקט
דעם מלאַך הַמָּנֹת אַרצאָ—
מלאַך הַמָּנֹת זאָל שוואַלען טוימן.
מלאַך הַמָּנֹת וויל ניט שוואַלען טוימן,
שוואַל וויל ניט אַ אָז. וו.
10. אַיִן הַשׁוּיַת אַרצאָ
אָיִן אַרצאָ—
מלאַך הַמָּנֹת וויל שוין שוואַלען טוימן.
שוואַל וויל שוין עקעלען שעכטן,
עקעלע וויל שוין וואַסער־ל טרינקען,
וואַסער־ל וויל שוין פֿיערל לעשן,
פֿיערל וויל שוין שטעקעלען ברענען,
שטעקעלע וויל שוין הינמעלען שלאָגן,
הינמעלע וויל שוין יעקעלען בייסן,
יעקעלע וויל שוין באַרעלאַך רייסן,
באַרעלאַך ווילן שוין פאַלן.

№ 8.

שבועות.

מנחה זימט-לעב. עם שינט אין קלינט
 אין וואלה, אין פעלה, אין גא-טן;
 ס'פליהען, פליהען פויגעלאך
 און זינגען שירָה דאָרטן.

שבועות ליבע קינדערלאך,
 שבועות איז געקומען!
 באַפראַכטן מיט גירלאַנדעס גרינס,
 באַקראַנצט מיט פּרישע בלומען.

דער ליבער גרינער יום-טוב געהט -

[מן כתן תוך-תנוו (2)]

№ 9.

אין סוכה.

2. פון ווינט דעם קאלטן,
 וואָס בלאָזט דורך די שפּאַלמן,
 מיין ליכטזלע לעשן זיך וויל;
 דאָ מאַך איך מיר קידוש,
 און זעהט נאָר אַ חידוש:
 מיין ליכטל ברענט רוהיג און שטיל. (2)

1. אַ סוכה אַ קליינט
 פון ברעטלאַך געמיינט
 האָב איך קוים מיט צרות געמאַכט.
 גערעקט דעם דאָך
 מיט אַ ביסעלע סַכך,
 און איך זיך דאָס כּוּת בניאַכט (2)

№ 10.

חנוכה.

2. און אַ פּיער,
 הייליג, שפּיער,
 אין די אויגן ליכט;
 חנוכה, חנוכה, חנוכה! (2)
 און דער מידער,
 מיט די גלידער
 האָט זיך אויסגעגליכט.
 חנוכה, חנוכה, חנוכה! (2)

1. „ברוך אָתָה“,
 זינגט דער טאַטע,
 און ער צינדט די ליכט;
 חנוכה, חנוכה, חנוכה! (2)
 און זיי שטרעלן,
 מילדע, פּאַלן
 אויף זיין בלאַס געויכט.
 חנוכה, חנוכה, חנוכה! (2)

№ 11.

שִׁלַח = מְנוּחַת.

(פורים-ליד).

לויפּט קליין-מִשְׁהִלַּע אַהיים
 יום-טובֿ'דיג סאַרשטיגט.

1. אויגלאַך בלייך און בעקלאַך פּלאַם,
 דאָס היטל אויף אַ זעב.

ר'האט שלח-מנות אינגעקויפט;
צווי צוקערלאך מיט בערר,
טעבעלאך מיט פויגעלאך,
א פישל און א פערד.

גוט-פורים, גוט-פורים גוט-פורים! (2)

2. פלוצלינג ערשט פון-חיימל
די טיר האָט אויפגעמאכט;

א גוט-פירים, משהלעו
שלח מנות דיר געבראכט!
„חיימל. מהן ספרל,
איך האָב א פיש פאַר דיר,
כעצב ייר אויך די פויגעלאך
נאַר ספער-ל לאָן איך מיר.“

גוט-פורים, גוט-פורים גוט-פורים! (2)

№ 12.

א מעשעה.

3. דער צוויי האָט געהאָט א נעסטעלע,
דער נעסט האָט געהאָט א פויגעלע,
די פויגעלע האָט געהאָט א פל גזלע,
די פלוגעלע האָט געהאָט א פערדעל.

4. דער מלך איז אָפּהשאַרבן,
די מלכה איז געווען אַ דאָרבן,
דער בוים איז אָפּגעבראָכן,
די פויגעלע פון נעסט זאָנטלאָפן.

1. אמאָל איז געווען אַ מעשעה,
די מעשעה איז גאַר ניט פרעהלאַך-
די מעשעה הויבט זיך אָנעמט
מיט דעם יודישן מלך.

2. דער מלך האָט געהאָט אַ מלכה,
די מלכה האָט געהאָט אַ ווינגארטן,
דער ווינגארטן האָט געהאָט אַ בוים,
דער בוים האָט געהאָט אַ צווינג.

№ 13.

נאָט, נאָט, גיב אַ רעגן!

אלע לאָרן צוגעמאכט,
ניט קיין סוף, ניט קיין ביסל,
נאַר אַ פולע שיסל!

נאָט, נאָט, גיב אַ רעגן
פון די קליינע קינדערס וועגן,
אי ביינאָט, אי ביינאָט,

№ 14.

דאָס זריעה-קערנדל.

2. עס טוּו זיין אַ סוף,
עס וועט זיין אַ סוף
צום פראַסע און צום שמורם,
צום פינסטערן שלאָף!
דער פרייהלינג, דער פרייהלינג וועט טומט

1. אַך, פינסטער איז מיר
ענג איז מיר דאָ!
קיין טויער, קיין מיר,
קיין פענסטער ניטאָ-
איך ליג דאָ אין שטויב און אין שימל.

3. מיט ליכט און מיט ווארטיקייט,
 פריד און געווען,
 און פרייהאלד וועט זיך צעצן
 נאך גאלדענע זאגן
 צווישן דעם גראז און די בלומען!...

№ 15.

קארעהאָד (פּר הלינג).

1. קינדער, הררט, עס איז שוין פריהלינג!
 זעהט, ווי פריש עס איז שוין דער בער.
 נעמט אייך אלע פאר די הענטלעך,
 לאמיר געהן אין קארעהאָד!
 2. וואָס זעט שטעהסט, ווי גולם,
 בערל, יאָסל, נו, געזינג!
 היי, אַ הויב די פיסלעך, קולם,
 2. קענט איר, קינדערלאך,
 די קארנשוועסערלאך?
 ווי זינען בליטלעך
 אין פרייען פעלד.
 עס גיבן בלאַהינקע,
 עס גיבן רוישינקע,
 אויך גיבן געלינקע—
 ווי אייך געפעלט (2)

1. אויב אַ פאך זיך זאל אַ ווינט!
 2. אַט אַווי, אַט אַווי,
 פּוּש אַ נאָך טון זאל אַ ווינט!
 3. איצט לאַזט לאַנגזאַם פּוּש די פּיסלעך
 און שטעלט אַס די מע צערי,
 לאַמיר אַס ווהן צו פּיסלעך
 און דערנאָכדעם און פּוּש אַס ניט!
 2. אַט אַווי, אַט אַווי,
 און דערנאָכדעם און פּוּש אַס ניט!

№ 16.

די קארנשוועסערלאך.

1. קענט איר, קינדערלאך,
 די קארנשוועסערלאך?
 ווי זינען בליטלעך
 אין פרייען פעלד.
 עס גיבן בלאַהינקע,
 עס גיבן רוישינקע,
 אויך גיבן געלינקע—
 ווי אייך געפעלט (2)

2. ווי וואָסן טויעניגער
 אין אלע זינקלעך,
 וואָס זען וויין זיך
 און וויאַה בליהט.
 גאַס פעלד באַקרוינטן זי,
 זיין ברויט באַשענען זי
 און בליהטן לוסטיגע
 פון וון געהיט. (2)

№ 17.

שפאציר-ליד.

1. קינדער, ליבע קינדער,
 קומט אין פעלד מיט מיר!
 איר וועט זיין סאלדאטען—
 איך דער אַפיציר.
 שטעלט זיך אויס'עט ניכער,
 איינס, צוויי, דריי; איינס און צוויי און דריי

וואי עס פליסש א טיכל
 קלאָ-ער פון קריסטאל.
 און אין פזלר- א חיות,
 נאָר געוונטער, נאָר געוונטערהייט.
 טריי-טא, טריי-טא, טריי-טא,
 זעהט, די זון פאָרנעהט.
 (אריי-טא, טריי-טא) 2, טריי!
 4. נו געשווינדער, קינדער,
 אין איין אויגענבליק!
 שטעלט זיך אום אין פאָרלאך
 און אַהיים צוריק.
 מאַרש, געשפאָנט מיט פיסלאך,
 איינכ, צווי, דרע; איינס און צוויי און דרע
 משה גרשונס, פויק נאָר:
 טריי-טא, טריי-טא, טריי!
 (טריי-טא, טריי-טא) 2, טריי!

אשה גרעזונס, פויק נאָר:
 טריי-טא, טריי-טא טריי!
 (טריי-טא, טריי-טא) 2, טריי!
 2. און דו, יאָסל פינולס,
 נעם דו, קליינער צניף,
 ניד אין טויל צוויי פינגער,
 גיב א פּיף: פּוּ-פּיף!
 זינגען זאָלט איר אלע,
 אָבער שטען, אָבער שטען און הויך.
 נו, איצט שטעלט די פיסלאך,
 געהן זאָל צוש אַ הויך!
 (טריי-טא, טריי-טא) 2, טריי!
 3. געהען מיר שפאָצירן
 צווישן באַרג און טאָל

№ 18.

הערבסט-ליד.

1. עס פלאָטערן בלעטער
 און פליגעלאַך זשומען,
 אַך, פריהער צי שפעטער—
 דער הערבסט מוז דאָך כומען. (2)
 2. אַך, פריהער צי שפעטער
 ס'זעט אונז פאָרדארבן
 דער הערבסטיגער זעטער,
 און אַלעס זעט שטאַרבן. (2)
 3. אויס פויגלשע טרעלן,
 אויס בלומען און גראָזען,
 און הערבסט-ווינטען זעלן
 דעם זומע-צזבלאָזען. (2)
 4. פון אלע פיר זעטן
 דער רעגן זעט שמעסן,
 ביז ס'טקומען צורעטן
 דער ווינטער אין זעסן. (2)

№ 19.

ווינטער-ליד.

1. אַלס דעכעלאַך-זעסן
 און דער טיף איז פול אפן
 און די שנייעלאַך טאַנצן און שחעבן.
 טוט די גליטשאַפּיענס אָן,
 און מיר הויבן גלאַך אָן
 זיך צו גליטשן (מיט שמידה און שחעבן) 2

2. און, דו, חברה-טאן, הער,
 גיב דעם שליטל אהער,
 און מיר שליטלען זיך לעבעדיג-טונטער,
 און מיר פליהען נאלאפ.
 און פאלט אינער אראפ—
 שטעהט ער אויף באַלד (צוריק אַנטוונטער) 2 און טרעפן (אין נפול געראַמן) 2
3. אָבער האַרט, קינדער, יעצט
 קומט דאָס בעסטע צולעצט:
 ס'זינען קוילן פון שניי אויסגעקנאָטן,
 ס'איז אַ טבערע שגיל—
 זיך צו צילן אין ציל

ביים ערשטן פערן שטעלן זיך אויס די קינדער פאַרלאַכווייז, די הענט איפ'ן פרוסט פירל גט און נליטשן זיך. ביים צווייטן פערן ווערט דער ע-שטער, א פערד" און דער צווייטער, א שליטל, וואָס האַלט זיך אַי פערד" און שאַרם זיך נאָך. ביים דריטן פערן צעשעלן זיי זיך אין א קרייז און הויבן זיך אָן צו פארטנסן איינע אנטקעגן די אנדערע, חי זיי וואָלטן שניי-קוילן געוואָרפן.

№ 20.

פרעהלאכע ווינטער-ליד.

1. דער ווינטער זינגקומען,
 דער שניי שיט און שיט,
 מיר זיצן אין צימער 2
 און זינגען א ליד.
2. א ליד און א שפיל
 און א טענצל דערביי—
- 2 { מיר פרעהען זיך אלע,
 ווי ס'וואָלט געווען מאַי.
3. ס'מקג שנייען און דרעהען
 אָן אופהער אין גאָס,
- 2 { דער ווינטער וועט זיין אונז
 אַ טבערער גאָסמ.

№ 21.

דער ווינטער.

1. און, העלפט מיר, קינדער, אונטער,
 קבן כחות איז נישטאָ.
 געקומען איז דער ווינטער,
 דער ווינטער איז שוין דאָ.
 דער ווינטער! (3)
2. ער פרעגט קיינעם קבן דעות,
 ער קומט חי צו זיך אהיים,
 מיט די חיסע באַרד און פאות,
 מיט דער חיסער, גרויסער ברעם.
 דער ווינטער! (3)
3. דורך מאָל און וועלדער יאָגט ער,
 געהויקערט צו דער ערד,
 מיט זיך אַ בעזם טראָגט ער
 און קערט, און קערט, און קערט.
 דער ווינטער! (3)
4. מיט שניי געבעט די פעלדער,
 פאַרפרוירען שטעהט דער וואַלד.
 די פעלדער און די העלדער
 זיי ברומען: קאלט... ס'איז קאלט!
 דער ווינטער! (3)

№ 22.

נאָמור=קלאַנגען.

1. עס קומט צופליהען גאנץ געשווינד פון ערגעץ וואו אַ ווינט.
 ער בלאָזט ער בלאָזט: מממ... (3)
2. עס הערט זיך צו צום ווינט דער וואָלד און ענטפערט אָפּ אים באַלד.
 ער רוישט, ער רוישט: זש... (3)
3. ס'דערהערט דעם וואָלד דער גרויסער טיך די קינדער שטעלן זיך אים אין אַ קרייז וואָס ווערט צעטיילט אויף דריי גרופען. די ערשטע גרופע— אַ ווינט, די צווייטע— אַ וואָלד, די דריטע— אַ טיך. דער גאנצער קרייז זיגט: עס קומט צופליהען פון ערגעץ וואו אַ ווינט. ער בלאָזט, ער בלאָזט? אין בלייבט שטיל. ד'מאָלס כאַט די ערשטע גרופע אונטער טמט... ביים צווייטען קובלישט דאָס עלבע, ניד צוט כּוּף כּיפּש שוין אינזער נאָך די צווייטע גרופע: זש... ביים דריטן— נאָך די דריטע גרופע— ווו... ביים פערטן זינגט שוין דער גאנצער קרייז און אלע מאַכן טמט... זש... ווו...
4. עס רוישט און ס'ברויזט די גאַנצע וועלט ווי איינעם, וואָס ס'געפעלט.—
 עס רוישט, עס רוישט } מ...מ...
 זש... (3) }
 ווו... }

* מיט אַ פּאַר-אַכטן טויל,
 ** מיט אַן אַפּענעם טויל,
 *** איינע מאַכן— מ... אַנדערע— זש... דרושע ווו...

№ 23.

אַ מאַרש=ליד.

1. גוואָלד זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר? }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 ס'איז דאָך גוט צו נעהן שפּאַצירן! }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 נישט שפּאַצירן און נישט לויפן }
 איבער גערטנער און הויפן— }
 איז וואָס טויגט איר, איז וואָס טויגט איר, }
 זאָגט, זאָגט אַליין! }
 2. גוואָלד זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר? }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 ס'בליהט אין דרויסן דאָך דער פּרייהלינג! }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 3. גוואָלד זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר? }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 זעהט, אין דרויסן גלאַנצט דער זומער! }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
 4. גוואָלד זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר? }
 איינס-צוויי, איינס-צוויי! }
- נישט געהוליקט, נישט געלאָפּן—
 איז וואָס טויגט איר, איז וואָס טויגט איר,
 זאָגט, זאָגט אַליין!
- נישט פון פּרייהלינג וואָס געניסן
 און פון זומער אייך נישט וויסן—
 איז וואָס טויגט איר, איז וואָס טויגט איר,
 זאָגט, זאָגט אַליין!
- נישט פון פּרייהלינג נאָר געשלאָפּן:

און איר ווילט צו אים נייט קומען—
וואָס-זשע טויגט איר, וואָס-זשע טויגט איר,
וואָס, וואָס עליין?

6. וואָס-זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר?
איינס-צוויי, איינס-צוויי!

2 { ס'בלאָנצט אין דרויסן שוין דער וומער!
איינס-צוויי, איינס-צוויי!

נישט פון פרייהלינג וואָס געניסן

און פון וומער אויך ניט וויסן—

וואָס-זשע טויגט איר, וואָס-זשע טויגט איר,

וואָס, וואָס עליין?

2 { זעהט, דער כאָד איז פול מיט פֿרות!
איינס-צוויי, איינס-צוויי!

ס'קאָן דער הערבסט זיי נאָך צעטרעטן,

און איר לאָזט זיך אלץ נאָך בעטען—

וואָס-זשע טויגט איר, וואָס-זשע טויגט איר,

וואָס, וואָס עליין?

2 { 5. גוואָלד-זשע, קינדער, וואָס שלאָפּט איר?
איינס-צוויי, איינס-צוויי!

2 { הערט, עס סקרופּעט שוין דער ווינטער!
איינס-צוויי, איינס-צוויי!

ער שענקט אונז ליכט און שענקט אונז בלוטען,

№ 24.

אונטער דעם קינדס וויגעלע.

(א וויג-ליד)

1. אונטער דעם קינדס (יעקעלעס, שרה'לעס) וויגעלע
שטעהט א וויסע ציגעלע,
דאָס ציגעלע ס'נעפּצאהרן האַנדלען
ראָוויקעס און כאַנדלען,
ראָוויקעס מיט מאַנדלען איז זייער זיס—
מין קינד וועט זיך גענוג און פֿריש.
2. גענוג איז די בעסערע סחורה,
מין קינד וועט לערנען תורה.
תורה וועט עס לערנען,
ספרים וועט עס שרייבן,
א גומער און א פרומער
וועט ער איהן בליען.

№ 25.

שלאָף, שלאָף, שלאָף!

(א וויג-ליד)

1. שלאָף, שלאָף, שלאָף
דער כאַטע וועט פֿאהרן אין דאָרף,
וועט ער ברענגען אן עפעלע—
וועט זיך גענוג דאָס קעפעלע.
2. שלאָף, שלאָף, שלאָף א. א. א. וו.
וועט ער ברענגען א ניכערע,
וועט זיך גענוג דאָס פֿיסעלע.
3. שלאָף, שלאָף, שלאָף א. א. א. וו.
וועט ער ברענגען א פֿויגעלע,
וועט זיך גענוג דאָס אויגעלע.
4. שלאָף, שלאָף, שלאָף א. א. א. וו.
וועט ער ברענגען א הונדעלע,
וועט זיך גענוג דאָס געזעלע.
5. שלאָף, שלאָף, שלאָף א. א. א. וו.
וועט ער ברענגען א פֿויגעלע,
וועט זיך גענוג דאָס אויגעלע.

№ 26.

אונזער מיטפֿחה.

די שיינעסטער הייסט קיילע.	מיך רופ'ן מען וואָסן.
דאָס פּערדל הייסט סיראָפּ.	דער טאָטע הייסט גלמאָן.
דאָס קעצל הייסט מירקע.	מיין פּרוּדער הייסט זכּה.
די באַבע הייסט יאַבע —	דער זיידע הייסט בָרָך.
די גאַנצע מיטפֿחה!	די באַמזע הייסט ביילע.

דאָס לידי קאָן וויס ענוצט ווערן פאַר אַ פינגער-שפּיל.

№ 27.

בולבע.

2. פּרוּט מיט בולבע, פּיש מיט בולבע, וואַרמעס און וועטשערע בולבע, אַבער גון ווידער בולבע; שבת נאָכץ משאַלנט אַ בולבע-קונגעלע, וונטאָג וועטער בולבע.	1. וונטאָג בולבע, באַנאָג בולבע, דינסטאָג און מיטוואָך בולבע, דאָנערשטאָג און פּרעמאָג בולבע; שבת איז אַ נאַווניג אַ בולבע-קונגעלע, וונטאָג וועטער בולבע.
---	---

№ 28.

אַין תּהָר געהן.

2. לויף, מיין קינד, לויף צום רביין, לויף צום רביין און לערן. אַי, לערן, מיין קינד, מיט חשק, דאָס איז אויף דער וועלט דער בעסטער עסק, דער בעסטער עסק.	1. געה, מיין קינד, אין תּהָר, לערן תּורה פּסוק פון עברי ביז צו גמראַ, וועסטו ניט וויסן פון קיין אַרע פון קיין צרה.
---	--

№ 29.

גוט-באַרגן-ליד.

פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך!	1. פּרעהלאַך, פּרעהלאַך! פּרעהלאַך גאָר אָן זאָגן קומען אלע דאָ, זאָגן זיך „גוט-באַרגן!“ אין אַ גוטער שעה.
2. זיטלן זיך צו צוויי, האַנט אין האַנט געפּאַרט.	

זינגטן אלע רייהען
 לידער וואָרט אין וואָרט.
 פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך!
 פּרעהלאַך, פּרעהלאַך!
 מונטער יעדעס קינד,
 נ'טראַכט און אין שפּילן
 לויפט די ציט געשווינד.
 פּרעהלאַך, פּרעהלאַך, פּרעהלאַך,
 פּרעהלאַך, פּרעהלאַך!
 3. ס'הויבט זיך אָן צו פּיהלען

№ 30-a.

„אַ ראָד און אַ ראַנע“

אַ ראָד און אַ ראַנע, זיבען מאָל אַרום,
 אַ שטרויענע פּאַנע, ח'יקע, קער זיך אום!
 מיין מאַכט אַ קרייז, און ווען מען רופט אָן רום גאַמען
 דער פלייצע צו אַלעמען, פאַרבלייבענדיג אין קרייז.

№ 30-b.

„איין אַ מילינג“

איין אַ מילינג, זעקס זינגער,
 צוויי אַ צוילינג, זיבן טויז,
 דרײַ טויזנט, אַכט אַ הויז—
 פיר רעדער, געה אַרויס!
 פינף פינגער,
 צום צעהלן זיך.

№ 31

די פּילקע.

1. אַ, דו פּילקע, אַ, דו ווייסע,
 2. אַ, די פּילקע, אַ, די ווייסע
 צו דער ערד קלאַפּ!
 אין דער האַנט כאַפּ!
 די קינדער צעשמעלן זיך אין צוויי שורות, איינע אַנטקעגן די אַנדערע, און אַ נלייכער צאָהל. ביים
 ערשן קיפּליעט קלאַפּט מען די פּילקע אָן דער ערד, און דאָס זעלבן קינד כאַפּט זי צוריק, ביים צווייטן
 קיפּליעט וואַרפט מען די פּילקע צום פאַרבניצן, וואָס אַנטקעגן, און יענער דאַרף זי כאַפּען.

№ 32.

און אַז דער רבי...

1. אין אַז דער רבי געהט, (2)
 געהטן דאָך אלע תּלמידים.
 און אַז דער רבי שטעהט, (2)
 שטעהן דאָך אלע תּלמידים.

2. און אז דער רבי שלאָזט, (2) שלג'פן דאָך אלס תלמידים.
 און אז דער רבי שפּרינגט, (2) שפּרינגען דאָך אלס תלמידים.
 3. אין אזוי ווייטער א. א. וו.

די קינדער שטיין זיך אויס אין אין שורה, איינער נאָכן צווייטן. פאָראויס געהא דער רבי. די קינדער טוען נאָך אלץ, וואָס דער רבי טוט.

№ 33.

א קאָץ און אַ מיזל.

עס געהט אַרום אין היזל
 אַ קאָץ און זוכט אַ מיזל.
 קאָץ, קאָץ, זיך דאָס מיזל!
 מיזל, מיזל, היט זיך אָפּ!
 מען מאַכט אַ קרייז, און אין קרייז געדט אַרום די קאָץ. אויסערן קרייז געפינט זיך דאָס מיזל.

№ 34.

טאַרט.

און אויף משׂהלעס בר-מצוה*
 אויסגעבאָקט אַ גרויסן טאַרט.
 אַט אזוי איז ער הויך,
 אַט אזוי איז ער לאַנג,
 אַט אזוי איז ער ברייט,
 אַט אזוי איז ער דיק.
 גרויסער טאַרט, זיסער טאַרט—
 וועטען ליבכטן— גיב דען אַרט.

מען שטעלט זיך אויס אין אַ קרייז און וועמענס נאָמען די לערערקע רופט אויס— יענער געהט אַרום פון קרייז און שטעלט זיך אין מיטן, און אלע מאַכן נאָך די באַזע ונגען, וואָס זינגען זיך אין ליד. ביי דער ליגענער שורה דארף דער, טאַרט* אָנווייזן אויף אַ קינד אין קרייז, און זיי בייסן זיך דענסכמאָל מיט די ערטרער.

* און אויף שרהלעס געבורטס־טאָג.

№ 35.

א שוויים־ליד.

1. מיט די פיסלאַך פלינה, פלינג
 פון דעם בערגל שפּרינג, שפּרינג.
 באַץ אַרבען אין טייד, באַץ, באַץ,
 באַץ אַרבען אין טייד!
 2. און איך פאַטש מיך, פאַטש, פאַטש!
 מיט די הענטלאַך קלאַטש, קלאַטש!
 אין דעם וואַסער גלייך, גלייך, גלייך,
 אין דעם וואַסער גלייך.
 3. און איך שוויים, שוויים, שוויים,
 ווי אַ פישל שמום, שמום.
 און די וואַסער גלעם, גלעם,
 ווי אַ מאַמע גלעם.
 מען שטעלט זיך איים פאָרלאַכווייז איינע נאָך די אַנדערע. ביים ערשטן קופליעט קלאַפט מען מיט די פיסלאַך און מען מאַכט אַ באַזע ונגען, ווי מען שאַרט אַריין אין טייד. ביים צווייטן קופליעט פאַטשט מען לאַטקעס* און ביים דריטן פיהרט מען פונאַנדער מיט די הענט, ווי גיים שווימען.

№ 36.

צײַפּ, צאָפּ עמערל!

ביר אין די קריגעלאַך,
 קונדער אין די ווינגלאַך (2)
 שרײַטן, ווי די צינגלאַך;
 מאַ - מע, מאַ - מע!

צײַפּ, צאָפּ, סטערל,
 קובּה יז מיר אין קעמערל,
 ווי אײך דיר עפעס וויזן:
 שײַבעלאַך פון אײזן.

№ 37.

אַ באַק-לײַד.

אדער און שמאַלן,
 פוטער און זאַלן,
 מילך און מעל,
 און זאַפראַי מאַכט דעם קובן געל.

באַר, באַק קובן,
 דער בעקער האָט גערופן;
 וויר מײַל גוט קובן מאַכן,
 דער פון האָבן זיבן זאַכן;

דאָס לײַד קאָן אױגנעצט ווערן פאַר אַ פינגער-שפּיל.

№ 38.

פּײַגעלע, פּײַגעלע, פּײַ, פּײַ, פּײַ!

אַ פּלעשעלע ביר!
 5. וואו וועט ער שטעלן?
 הונטער דער מיר!
 6. מיט וואס וועט ער צודעקן?
 מיט אַ שטיקל פּאַפּיר!
 7. ווער וועט טרינקען?
 אײך מיט דיר!

1. פּײַגעלע, פּײַגעלע!
 פּײַ, פּײַ, פּײַ!
 2. וויגו איז דער טאַמע?
 נישט דאָ הי!
 3. ווען וועט ער קומען?
 מאַרגן בריה!
 4. וואָס וועט ער ברענגען?

כײַן שמעלט זיך אויס אין אַ קרייז און אין מיטן שטילש מען אַזעק דאָס „פּײַגעלע“, דער קרייז שמעלט די פּראַגן, דאָס פּײַגעלע ענטפערט.

№ 39.

דער פּאַסטוכל.

און אין שטעטל אלע קיהעלאַך
 מוקען צו אים: מוּ-מוּ, מוּ-מוּ, מוּ.
 2. מאַכט דער פּאַסטוכל אַ. אַז. וו.

1. מאַכט דער פּאַסטוכל אין דערפריה
 אויף זײַן פּעל: (פּאַר-דיר!) (2)
 מוּ-מוּ, מוּ-מוּ, מוּ!

און אין שמעמל אלע שעפעלאך
בעקען צו אים: בע-בע, בע-בע,
בע-בע.

און אין שמעמל אלע שעפעלאך
מעקען צו אים: מע-מע, מע-מע, מע-מע.
3. מאכט דער פאסמובל א. א. וו.

ס'ווערט אויסגעקליבן א פאסמובל און די קינדער צעטייל זיך אויף דריי גרופען: קיהעלאך, שעפעלאך
און צינגלאך. ביים ערשטן קופליעט ענטפערן נאָר די קיהעלאך, ביים צווייטן—די קיהעלאך און די שעפעלאך,
ביים דריטען—אלע צוזאמען.

№ 40.

קעסטעלאך.

1. שפילן מיר אין קעסטעלאך, קעסטעלאך, קעסטעלאך, 3. שפילן מיר אין קעסטעלאך א. א. וו.
געהט ארויס א האָן. (א גאָנז)
האָן, האָן, וואָס גיסטו דערצו?
— איך גיב א קריי!
דער האָן זיין קריי—
שפילן מיר ווייטער אזוי.

2. שפילן מיר אין קעסטעלאך, קעסטעלאך, קעסטעלאך, 4. שפילן מיר אין קעסטעלאך א. א. וו.
געהט ארויס א הוי. (אן אינדיק)
הוי, הוי, וואָס גיסטו דערצו?
— איך גיב אן איי.
דער האָן זיין קריי,
די הון איר איי—
שפילן מיר ווייטער אזוי.

די קינדער צעשטעלן זיך אין א קרייז און ס'ווערן באשטימט: א האָן, א הוי, א גאָנז אין אן אינדיק,
ביים ערשטן קופליעט געהט ארויס אין מיטן קרייז דער האָן אין גיט א קריי.
ביים צווייטן—די הון א. א. וו.

№ 41.

דער באַהן.

1. דער באַהן איז א לאנגער, א גרויסער אַזא, טאָך-טאָך-טאָך, טאָך-טאָך!
2. און וועלדער און פעלדער לויפן פאַרביי, עס זינגען די רעלעסעס: (טורי-און-טורי) (2)
טאָך-טאָך-טאָך, טאָך-טאָך-טאָך, טאָך-טאָך-טאָך, טאָך-טאָך-טאָך!

די קינדער צעשטעלן זיך איינע נאָך די אנדערע. דער ערשטער איז דער פּראָצעס, די איבריגע, האַנגי
נעס, נאָך יעדע 5 אָדער 10, האַנגענעס ווערן באשטימט א קינדקשאַפּט. דער פאַראַוואָר רירט זיך און די
האַנגענעס גלייך נאָך אים.

№ 42.

מיכלקע.

1. האָב איך מיר אַ קליינעם מיכלקע, וואוינט ער אויף דער ברייטער גאַס. מאַכט ער מיר, וואָס איך וויל, מאַכט ער מיר, וואָס ער קאַן. נאָכט ער מיר אַ פּינעלע— דאָס פּינעלע מאַכט אַזוי: פּלוי-פּלוי-פּלוי, פּלוי-פּלוי-פּלוי (2) מאַכט דאָס פּינעלע.
2. האָב איך מיר אַ. אַז. וו. ...מאַכט ער מיר אַ טראָמבעצקע. טרו-טרו-טרו, טרו-טרו-טרו (2) מאַכט די טראָמבעצקע.
3. האָב איך מיר אַ. אַז. וו. ...מאַכט ער מיר אַ פּייקעלע. טרובאַם-טרובאַם-טרובאַם, טרובאַם-טרובאַם- (2) מאַכט דאָס פּייקעלע.
4. האָב איך מיר אַ. אַז. וו. ...מאַכט ער מיר אַ פּידעלע. טירל-טירל-לידל, טירל-טירל-לידל (2) מאַכט דאָס פּידעלע.

№ 43.

דער סוחר.

1. קויפט, קויפט, קוינים! (2) איך האָב אַז צו פאַרקויפּן: אַ פּערדעלע, אַ וועגעלע, אויף ריטן און אויף לויפן.
2. קויפט, קויפט, קוינים! (2) מיר וועלן זיך נישט דינגען, כ'האָב מענשעלעך, פּאַיאַצעלעך, וואָס ברעכן זיך און שפּרינגען.
3. קויפט, קויפט, קוינים! (2) פּאַיאַצעלעך און שמענדריקלעך מיט קאַפּקעלעך און גלעקלעך, מיט רויטע, געלע הויזלעך, מיט אַנגעפאַרבעטע בעקלעך.
4. קומט, קומט, קוינים! (2) באַקאַנאַשאַפט מיט מיר מאַכן! כ'האָב צעצקעלעך און שפּילעכלעך און אלע גוטע זאַכן! קויפט, קויפט, קוינים! (2)

№ 44.

וואָס טויג אַזוינע זאַכן?

1. פּויגל, וואָס ניט זינגען מרע-לע-לע! מרע-לע-לע-לע-לע-לע-לע, פּויגל, וואָס ניט זינגען מרע-לע-לע.

היפ=היפ=האָפּ!
פּערדלאַך, וואָס ניט שפּרינגען

היפ=היפ=האָפּ!
וואָס טויג אַזוינע זאַכן?
וואָס טויג?

4. קינדער, וואָס ניט לאַכן

כאַ-כאַ-כאַ!
כאַ-כאַ-כאַ, כאַ-כאַ!
כאַ-כאַ-כאַ!

קינדער, וואָס ניט לאַכן
כאַ-כאַ-כאַ!
וואָס טויג אַזוינע זאַכן?

וואָס טויג?

וואָס טויג אַזוינע זאַכן?
וואָס טויג?

2. גלעקלאַך, וואָס ניט קלינגען

דין=דין=דאָ!
דין=דין=דין, דין=דין

דין=דין=דאָ!
גלעקער, וואָס ניט קלינגען

דין=דין=דאָ!
וואָס טויג אַזוינע זאַכן?

וואָס טויג?

3. פּערדלאַך, וואָס ניט שפּרינגען

היפ=היפ=האָפּ!

היפ=היפ=היפ=היפ, היפ=היפ,

מען צעשטעלט זיך אין אַ קיין. ביים ערשטן קופּליעט דרעהט מען זיך אין איין ריכטונג, און די קינדער מאַכן מיט די הענטלאַך, ווי פּויגעלאַך פּליהען. ביים צווייטן—דרעהט מען זיך אין דער צווייטער ריכטונג און מיט מאַכט מיט די הענטלאַך, ווי מען וואַלט אין גלעקער גוקלן גען. ביים דריטן שפּרינגט מען אינטער ווי פּערדלאַך, און ביים פּערטן שטעלט מען זיך אָפּ און מען הויפט אָן לאַכן.

№ 45.

דער פּויגל און דער יונגל.

3. וואָס אַנטלויפסטו?—פּויגל שרייבט—
נישט געוואַלט דיר מוזן קיין ליד-
טראַג-לאַג-לאַג-לאַג א. א. וו.

4. כ'פעט דוך, פּויגל, פּויגל, בלייב!
און דער פּויגל: איך נישט גלויב!
טראַג-לאַג-לאַג-לאַג א. א. וו.

1. אויף אַ בוים אין גרינעס וואַלד
אַ וואַנדערליכער פּויגל שאַלט:
טראַג-לאַג-לאַג-לאַג, טראַג-לאַג-לאַג (3)
טראַג-לאַג-לאַג-לאַג, לאַ!

2. איז אַ יונגל צוגעלאָפּן,
און דער פּויגל איז אַ טלאָפּן:
טראַג-לאַג-לאַג-לאַג א. א. וו.

№ 46.

אַ רעגנדרל.

1. טריפט אַ רעגנדרל, אין די שנייפעלאַך,
טריפט אַ רעגנדרל: אין די דעבעלאַך:
קאַ, קאַ, קאַ! קלאַפּ, קלאַפּ, מלאַפּ!

אין דעם לויטערן
 קלאַרן וואַסער-ל:
 שליאַפּ, שליאַפּ, שליאַפּ!
 4. אויס דאָס רעקונדל,
 שניט די וונעלע:
 שיין, שיין!
 נאָר די קינדערלאַך
 אלץ אין וואַסער-ל:
 פּיין, פּיין!

2. און די פּוּנגעלאַך
 מיט די הינדערלאַך:
 ציפּ, ציפּ, ציפּ, ציפּ, ציפּ!
 צו די סטרעכעלאַך,
 צו די בוימעלאַך
 היפּ, היפּ, היפּ, היפּ, היפּ!
 3. נאָר די קינדערלאַך
 אויפן רעקונדל:
 האָפּ, האָפּ, האָפּ, האָפּ!

№ 47.

בעל-מלאכה.

1. ווער עס וויל אַ גוטער בעל-מלאכה זיין,
 ינדער זאָל צו אונז גלעך, גלעך אַרביין!
 2 { משייר-משייר-משייר, משייר-משייר-משייר—
 שנידער, נייה אַ קלייד פאַר מיר.
 שנידער, אַ שנידער!
 4. ווער עס וויל אַ גוטער א. און. וו.
 2 { מינק נאָר איין, מינק נאָר איין —
 פאַרבער, מאָל די ווענטלאַך פּיין!
 פאַרבער, אַ פאַרבער!
 5. ווער עס וויל אַ גוטער א. און. וו.
 2 { באַם-באַם-באַם, באַם-באַם-באַם —
 באַנדער, שלאַג די רייפן אָן!
 באַנדער, אַ באַנדער!
 2. ווער עס וויל אַ גוטער א. און. וו.
 פאַך-פאַך-פאַך, פאַך-פאַך-פאַך —
 שוסטער, נעם פאַרנייה די לאַך.
 שוסטער, אַ שוסטער!
 3. ווער עס וויל אַ גוטער א. און. וו.

מען שמעלט זיך אויס אין אַ קרייז. ביים ערשטן פלי נעהט אין קינד אַרביין אין מיטן קרייז. אלע זינגען, מען קלאַפּט צו מיט די פּיכלאַך און מען דרעהט גיט וי הענטלאַך, ווי מען ווילט אַ מאַשין נערדעהג, ביים צווייטן קופליעט גיהט אַרויס אַ שוסטערל. אלע שמעלן זיך אַוועק אויף איין קנייה און מען קלאַפּט אויף איר אַ פּינסל אויף אַ פּויסטל. אזוי ווערט געמאַכט ביי די איבריגן קופליעטן, ווי עס פאַסט פאַר יעדען בעל-מלאכה.

№ 48.

אַ שיה-ליד.

1. ברעטלאַך קויף איך מיר פאַר געלט,
 שלאַג זיי מיר צוזאַמען,
 בוי איך מיר אַ שיפעלע.
 2. לאַז איך מיך אין וועג אַרביין,
 אין וועג אין וועגן

בלאָזמ אים אויף דער הינט, —
ווינט, דו ווינט, מען שיפל מראַג
צו יענעם ברעג געשווינדן

שפּרייט איך מיר אַ זעגל אויס,
אַ לאַנגן און אַ ברייטן.
3. שפּרייט איך מיר אַ זעגל אויס,

№ 49.

אַ וואַש-ליד.

1. מיר וואַשן, מיר וואַשן,
מיר וואַשן, וואַשן, וואַשן, וואַשן, וואַשן
(נאַנצע מען) (2)
- מיר דרעהען, דרעהען, דרעהען, דרעהען,
דרעהען, דרעהען, (נאַנצע מען) (2)
- זעהט אונזערע הענטלאַך א. א. וו.
2. מיר דרעהען, מיר דרעהען,
זי זינקן זיי מיר,
מיר ענדיגטן די אַרבעט
און זינגען אַ ליד.
3. מיר הענגען, מיר הענגען א. א. וו.
4. מיר פּרעסן, מיר פּרעסן א. א. וו.
5. מיר מראַגן, מיר מראַגן א. א. וו.
6. מיר רוהען, מיר רוהען א. א. וו.

מען ציטשעלט זיך אין אַ קרייז, ביים ערשטן האַלבן קופּליעט שטעלט מען פאַר, ווי מען וואַשט, ביים צווייטן האַלבן קופּליעט הויבט מען אויף די הענטלאַך אין דער הויך און מען דרעהט מיט זיי אהין און אהער. אויף דעם זעלבן שטייגער ווערן דורכגעציהרט די איבריגע קופּליעטן און די באַזעענונגען ווערן געמאַכט, חוץ עס פאַסט לויט יעדן קופּליעט נאָך.

№ 50.

טאַנק-ליד.

1. די גרעסעלאַך בליהען
אין וואַלד אַלע גלעך —
אַ קינד מען זיין פּרעהלאַך,
צי אַרים, צי ריך.
מיר אָבער זינגען
נאָך קינדערלאַך קליין;
אונז פאַסט נאָך זיין פּרעהלאַך
און טאַנצן צו געהן.
מיריי-ליי-ליי, מיריי-ליי-ליי, (2)
ליי-ליי-ליי (2)
מיריי-ליי-ליי-ליי!
2. די זון שיקט אונז אַלע
איר בּרָכָה, איר שפּין,
צי דארף מען דען גיטער
אויף גליקלאַך צו זיין?
אונז פאַסט נאָך זיך דרעהען
ראַד-אויס און ראַד-אייין —
אַז וואויל איז אונז יודישע
קינדער צו זיין!
מיריי-ליי-ליי, מיריי-ליי-ליי (2)
ליי-ליי-ליי (2)
מיריי-ליי-ליי-ליי!

4. וואויל דעם, וואָס די תּיָרָה
 בנימצאָן און בנימצאָט
 מצאָט לוכטיג זיין לעבען,
 זיין האַרץ פּרעהלאַך מצאָט.
 אונז פּאַסט נאָך א. אַז. וו.

3. וואויל דעם, וואָס פּאַרמאַנט נאָר
 אַ האַרץ, גוט און פּרום,
 און אויגן, וואָס קוקן
 און קיינעם ניט קרום.
 מ'ר אָבער א. אַז. וו.

אינהאַלט:

זייט	זייט	הקדמה
15	3	(1) מדינה אני (תזלה)
"	5	(2) אליהו רנבוא (פאלקסליד)
"	"	(3) דאָס געבעט, א. ריוזעו
"	"	(4) משה מושיה (פאלקסליד)
16	6	(5) שבת-ליכט, ה. היינע
"	"	(6) שבת בין השמשות, י. אדלער
"	7	(7) באַרעלאַך (פּאַלקסליד)
17	8	(8) שבוניות, ש. פּרוג
"	"	(9) אין ריבה,
"	"	(10) הניפה,
"	"	(11) שיהים ות.
18	"	(12) א מעשה (פאלקסליד מיט א פאלקס-נגון)
"	9	(13) נאמ, נאמ, ניב א רענען (פאלקסליד)
"	"	(14) ד'ם זריעה-קענדל, י. פּרוג
"	"	(15) קארעה-יה, ל. נירוס
19	10	(16) קארנשעסמערליך, ד. אינהארן
"	"	(17) שפּאַציר-ליד, ב. שאפיר
20	"	(18) רע-בס-ליד, ד. טשאַרני
"	"	(19) ווינטער-ליד, ד. טשאַרני
"	"	(20) פּרעהליכט ווינטער-ליד, ד. טשאַרני
21	12	(21) דער ווינטער, מ. ווארשאַיסקי
"	"	(22) נאַטור-בלאַט, ד. טשאַרני
22	13	(23) מאַרש-ליד, ד. טשאַרני
"	"	(24) או מער דעם קינדס וויגעלע } פאלקסלידער מיט ¹
23	"	(25) שלאָף, שלאָף, שלאָף! } פאלקס-נגונים
"	"	(26) אונזער משפחה
"	27	(27) בולבע (פאלקסליד מיט א פאלקס-נגו)
"	28	(28) אין חדר געהן (פאלקסליד)
"	29	(29) גיט-מיר-ליד, ד. טשאַרני
16	30-a	(30-a) דאָר און אַ ראַנע (פּאַלקסליד)
"	30-b	(30-b) איין א מילינג (פאלקסליד)
"	31	(31) די פילקע.
"	32	(32) און אַז דער רבי...
17	33	(33) א קאָץ און אַ מיזל
"	34	(34) מאַרם
"	35	(35) א שוויס-ליד
"	36	(36) ציפ, צאפ, עטערל (פאלקסליד)
18	37	(37) א פּאַק-ליד (פּאַלקסליד)
"	38	(38) פינגעלע, ווינגעלע, פי, פי, פּו (פּאַלקסליד)
"	39	(39) דער פּאַס-זיכל
19	40	(40) קיס-לאַך (פּאַלקסליד)
"	41	(41) דע-פּאַה
20	42	(42) מיכלקע (פאלקסליד)
"	43	(43) דער כּוּח-נכּח
"	44	(44) וואָס טוּנג אַזעלכע זאַכען?
21	45	(45) דער פיזל און דער יונגל, י. ל. פּרע
"	46	(46) אַ רענענדל, נ. גאַרעליק
22	47	(47) בעל-מלאכה
"	48	(48) אַ שיה-ליד, ה. ד. נאַמבערג
23	49	(49) אַ וואַש-ליד, ד. טשאַרני
"	50	(50) באַנג-ליד, י. פּיכּמאַן

№1., „Moideh ani“

Largo con libertà, religioso. [Seier langsam]

Moi - deh, moi - deh a - ni P - fo - ne - cho, Me - lech chai w' -
 - ka - jom. Sche - he - che - sar - to hi - nisch - mo - ssi, sche - he - che - sar - to
 bi - ni - schmo - ssi bechem - loh Ra - boh e - mu - no - sse - choh.

№2., „Elijohu hanowi“

Largo, solenne. [Seier langsam]

1. E - li - jo - hu ha - no - wi sitzt oib - n On, in
 2. Noch a - sei hoich noch a - sei schein! Kol Is -
 Gold un sil - ber on - ge - ton, nemt dem Be - cher in der
 - ro - els Kin - der solln so - gn „O - mejn“! O - mejn wo - mein, es sol
 rech - ter Hand un macht a Bro - choh, a Bro - choh i - bern gan - zn Land.
 sain wohr, Mo - schi - ach soll kumen, soll ku - men hain - tiks Jor.

№3. Dos Gebet.

I volta **Allegro**; II, III, IV volte **Andante**. [I² mol gich, II, III, IV mol ruhiger]

Es hertsich der Du - ner vun wai - tn, Es blendt in di Oi - gn der Blitz. Es

Poco Adagio.

hert sich der Du-ner vun wai - tn, Es blendt in die Oi-gn der Blitz. O
 Got, hob Rach - mo - nus, di Or-mevun beisn Gewit-ter ba-schitz!
 [4 mol]

№4., „Moische Moirosch“

Lento. [Langsam]

1. Moi - sche Moi - ro - schoh oif je - ner Welt, warf mir a -
 _rop a Se - ke - le Geld. 2. Zu wos toig dir a Se - ke - le
 Geld? Zu koi - fn a Ferd un a We - ge - le. 3. Zu
 [noch 3 mol]

№5., „Schabos-licht“

Allegro. [Gich]

Scha-bos-licht un Scha-bos-lom-pn, o wie siss is ai-er Schain. Scha-bos, o
 Scha-bos, o hei - li-ker Scha-bos! Wie viel brengt ir Treist dem Ji - dn,
 in sain E-lend, in sain Pain. Scha-bos, o Scha-bos, o hei - li-ker Schabos!
 [2 mol]

№6. Schabos bein haschmoschois.

Adagio [Langsam]

Er geht schein a - wek sich, der hei - li - ker Scha - bos; in
 Sti - bl wert fin - ster, in Sti - bl wert stil. Es
 schep - tschet di Ma - me: „Ach, Gott vun Aw - ro - kom.“ Sie
 schep - tschet di Tfi - loh mit Harz un Ge - fil. [2 mol]

№7. Barelach wiln nit faln. (PESSACH - LID).

Moderato [Ruhig]

Hot Ha - schem iss - bo - rach a - rob - ge - schikt a Bei - me - le a - rob,
 Bei - me - le soll Ba - re - lach wak - ss'n. Bei - me - le will nit
 Ba - re - lach wak - ss'n, Ba - re - lach wil - ln nit fa - l'n. [4 mol]

№8. Schowuois.

Glojoso [Freilach]

Scho - wu - ois, li - be Kin - der - lach, Scho - wu - ois is ge - ku - men! Ba -

Floch - tn mit Gir - lan - des grins, ba - krenzt mit fri - sche Blu - men. S'geht

Su - mer - leb... Es schaint un klingt in Wald, in Feld, in Gor - tn, Es

fli - hen, fli - hen Fei - ge - lach un sin - gen Schi - roh dor - tn. Der

li - bergriner Iomtowgeht, Sman Matan Toi - ro - ssei - nu. Sman Matan Toi - ro - ssei - nu!

No 9. In Ssukoh.

Andantino. [Powolje]

A Ssu - koh a klei - ne vun Bret - lach ge - mei - ne hob ich

koim mit Zo - rois ge - macht. Ge - dekt dem Dach mit a Bis - se - le Schach, un ich

sitz do Ssu - kois bai Nacht un ich sitz do Ssu - kois bai - nacht. [2 mol]

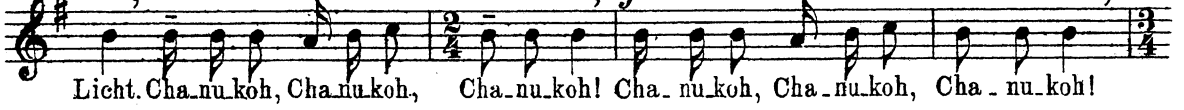
No 10. Chanukoh.

Adagio religioso. [Langsam]

„Bo - ruch a - to“ singt der Ta - te un er zindt di

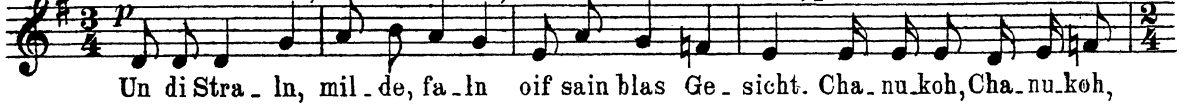
Più vivo gioioso. [Gich, freilach]

Licht. Cha - nu - koh, Cha - nu - koh, Cha - nu - koh! Cha - nu - koh, Cha - nu - koh, Cha - nu - koh!

Adagio.

,p Più vivo.

Un di Stra - ln, mil - de, fa - ln oif sain blas Ge - sicht. Cha - nu - koh, Cha - nu - koh,

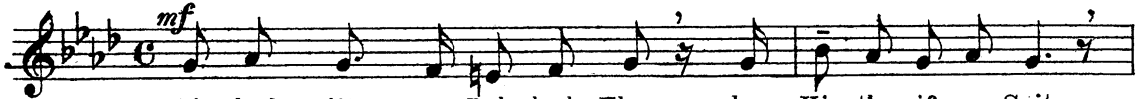

Cha - nu - koh! Cha - nu - koh, Cha - nu - koh, Cha - nu - koh!

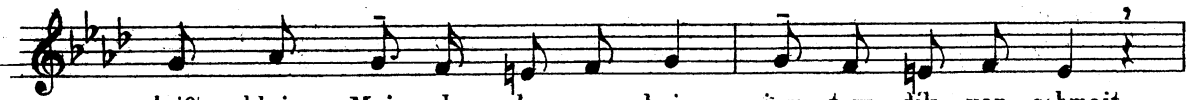
[2mol]

No 11. Schlach - monus. (PURIM).

Allegro moderato. [Mittelmessig gich]

Oi - glach Blitz un Bek - lach Flam, dos Hi - tl oif a Sait,

loift klein Moi - sche - le a - heim iom - tow - dik var - schmait.

er hot Schlach - mo - nas ain - ge - koift: zwei Zu - ker - lach mit Berd,

Tai - be - lach un Fei - ge - lach, a Fi - schl un a Ferd. Gut

Pu - rim, gut Pu - rim, gut Pu - rim! Gut Pu - rim, gut Pu - rim, gut Pu - rim!

[2mol]

№12., „A Maisseh.“

Lento. [Ruhig langsam]

p A mol is ge-wen a Mai-sseh, die Mai-sseh is gor nit frei-lach, Die
 Mai-sseh heibt sich on-et mit dem ji-di-schen Mei-lach. *riten.* [4 mol]

№13., „Gott, Gott, gib a Regn!“

[Freilach]

f Gott, Gott! gib a Re-gn, vun di klei-ne Kin-ders we-gn, i bai Tog, i bai Nacht,
 al-le Lo-dn zu-ge-macht, nit kein Ssach, nit kein Bi-ssl, nor a vu-le Schi-ssl!

№14. Dos Srio-h-kerndl.

Con moto, inquieto. [Messig gich]

p Ach! Fin-ster is mir, eng is mir dolkein Toi-er, kein Tir, kein Fens-ter ni-to! Ich
 lieg do, ich lieg do, in Stoib uu in Schi-ml, in Schi-ml. [3 mol]
 2. der Fri-ling!
 3. di Blu-men!

№15. Karehod. (FRILING).

I volta **Allegro moderato**; II volta-**più mosso**. III volta-**meno mosso**. [I mol-messig;

f Kin-der, hert, es is schoin Fri-ling, seht, wie schein es is der Ssod,
mf

II mol-gicher; III mol-nit aseigich.]

f nemt sich al - le far di Hent - lach, *mf* lo - mir geihn in Ka - re - hod!

p Ot a - sei, ot a - sei, lo mir geihn in Ka - re - hod,

f Ot a - sei, ot a - sei, lo mir geihn in Ka - re - hod! [amol]

№16. Kornschwesterlach.

Andantino grazioso. [Powolje]

p Kennt ihr, Kin - der - lach, di Ko - rn - schwes - ter - lach? Sei sai - nen

Bli - me - lach in frei - en Feld: es gi - bn *mf* blo - hin - ke, es gi - bn *p*

p roi - tin - ke, oich gi - bn *poco forte* ge - lin - ke, wi aich ge - felt, wi aich ge - felt. [amol]

№17. Spazirlid.

Tempo di marcia. [Wi a Marsch]

Kin - der, li - be Kin - der, kumt in Feld mit mir! Ir wet sain Sol - da - tn

f ich der Of - fi - zir. *p* Stellt sich ois - set, stellt sich ois - set gi - cher,

f Eins, zwei drai, eins uns zwei un drai! *p* Moi - sche Ger - schons, poik nor:

trei - ta trei - ta trei! trei - ta trei - ta, trei - ta trei - ta trei!

[4 mol]

No 18. Herbstlied.

Lento. [Langsam]

Es fla - te - rn Ble - ter, un Fli - ge - lach zu - men Ach, fri - her zi
spe - ter, der Herbst mus doch ku - men. Der Herbst mus doch ku - men.

[4 mol]

No 19. Winterlid.

Allegretto. [Messig gich]

Al - le De - che - lach waiss, un der Taich is vul Ais, un di Schnei - ne - lach tan - zn un
Schwe - bn, tut di Glitsch - ais - ns on, un mir hei - bn gleich on sich zu
gli - tschn mit Ssim - choh un Schwe - bn, mit Ssim - choh un Schwe - bn!

[3 mol]

No 20. Freilache Winterlid.

Allegro. [Gich, freilach]

Der Win - ter ge - ku - men, der Schnei schit un schit, mir sit - zen in
Zi - mer, un sin - gen a Lid, mir sit - zen in Zi - mer un sin - gen a Lid.

[3 mol]

No 21. Der Winter.

Andante, mesto. [Nit gich]

Oi, helft mir Kin-der in-ter, kein Koi-ches is ni-to; ge-
-kumen is der Win-ter, der Winter is schoin do! Der Win-ter, der Winter, der Win-ter!
[a mol]

No 22. Naturklangn.

Non allegro. [Nit gich]

Es kumt zu-fli-h'n ganz ge-schwind vun er-gez wu a Wind, Er
blost: m (mit a varmachten Moil) er blost: m
er blost: m m [a mol]

No 23. „Eins, zwei“ (MARSCHLID)

Tempo di marcia. [Wi a March]

Gwalt ze, Kin-der, wos schloft ihr! Eins zwei, eins zwei,
gwalt ze Kin-der. wos schloft ihr! Eins zwei, eins zwei.
S'is doch gut zu geihn spa-zi-rn, Eins zwei, eins zwei,

p

sis doch gut zu geihn spa_zi_rn, einszwei,einszwei, nit spa_zi_rn un nit loifn

f

i_berGä_rte_ner, i_berHoifn, is wos teigt ir, is wos teigt ir, sogt,sogt a_lein!

[5 mol]

No 24., „Unter dem Kinds Wiegele.“ (A WIEGLID).

Poco adagio. [Langsam]

pp

Un_ter dem Kinds Wie_ge_le steht a wai_sse Zie_ge_le. Die

Zie_ge_le sge_foh_ren han_dlen Ro_sin_kes mit Man_dlen.

Ro_sin_kes mit Mandlen is sei_er siss, main Kind wet sain ge_sund un frisch.

[2 mol]

No 25., „Schlof, schlof, schlof.“

Lento. [Langsam]

pp

Schlof, schlof, schlof, der Ta_te is ge_forn in Dorf,

wet er brin_gen an E_pe_le, wet sain ge_sund dos Ke_pe_le.

[5 mol]

No 26. Unser Mischpochoh.

Andante. [Nit gich]

p

Mich ruft men Salmen, der Ta_te heisst Kal_men, main Bruder heisst Sorach, der

Sei.de heisst Bo.ruch, Die Ma.me heisst Bei . le, die Schwes.ter heisst Kei . le, dos
 Fer.dl heisst Sir.ke, dos Ketzl heisst Mir. ke, die Ba.be heisst Jo. che, die ganze Misch.pochoh!

riten. f, A tempo.

No. 27. Bulbe

Andante. [Nitzgich]

Sun.tog Bul.be, Mon.tog Bul.be, Dins.tog un Mit.woch Bul.be,
 Don.ners.tig un Frai.tig Bul.be, Scha.bos in a no.we.ne.a
 Bul.be - ku.ge.le. Sun.tog wai.ter Bul.be. [2mol]

f Poco riten. A tempo

No. 28. In Cheder gehen.

Adagio. [Langsam]

Geih, main Kind, geih in Che.der, le.rn Toi.roh
 Loif, main Kind, loif zum Re.bn, loif zum Rebn un
 kssei.der, Vun Iw.ri bis zu Gmo.roh. Wes.tu nit
 le.rn, oi lern main Kind mit Chei.ssek. Dos is oifder
 wiss.n vun kein Zo.roh, vun kein Zo.roh.
 Welt der bes.ter Ei.ssek, der bes.ter Ei.ssek.

f p

№29. Gutmorgn-lid.

Vivo. [Gich, freilach]

Frei-lach, frei-lach! Frei-lach, gor on Sor-g'n, ku-men a-le do,
Se-g'n sich gut Mor-g'n, in a gu-ter Schoh, freilach, freilach, freilach, freilach!

[3mol]

№30a „A rod in a Rane“

[Messig gich]

A rod in a Ra-ne, a strei-e-ne Pa-ne, si-bn mol a-rum. Chai-ke, kersich um!

№30b „Ein a Miling“

[Messig]

Ein a Mi-ling, zwei a Zwi-ling, drai Msu-mon, vir
Rä-der, fünf Fin-ger, seks Sin-ger, si-bn Tois, acht a Hois, geih a-rois!

№31. Die Pilke.

Moderato. [Messig]

O, du Pil-ke, o, du wai-sse, zu der Erd klap!
O, du Pil-ke, o, du wai-sse, in der Hand chap!

№32. „Un as der Rebe“

Andante. [Nit gich]

Un as der Rebe geiht, un as der Rebe geiht, geihendoch a-lle Tal-mi-dim, un

as der Re-be steiht, un as der Re-be steiht, stei-hen doch a - lle Tal - mi - dim.

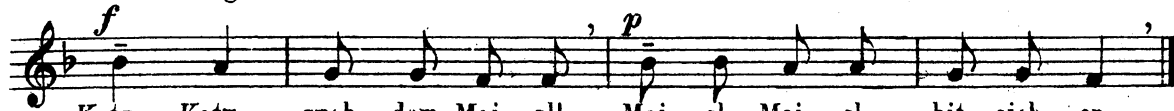
[4 mol]

№33. A Katz un a Moisl.

[Messig gich]

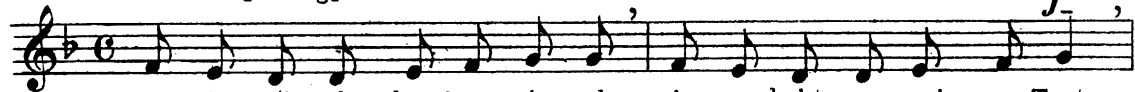
Es geht a - rum in Hai - sl a Katz un sucht a Mai - sl.

Katz, Katz such dem Mai - sl! Mai - sl, Mai - sl, hit sich op.

№34. Tort.

Moderato. [Messig]

Un oif Moi - sche - les Bar - miz - woh ois - ge - bakt a groi - ssn Tort.

Ot a - sei is er hoich, ot a - sei is er lang, ot a - sei is er breit,

ot a - sei is er dik. Groi - sser Tort, si - sser Tort! Wemen wils - tu, gib dain Ort.

№35. A Schwimlid.

Andantino. [Nit gich, freilach]

Mit di Fiss - lach flink flink, Vun dem Ber - gl spring spring,

Baz a - rain in Taich. Baz! Baz! Baz a - rain in Taich! [3 mol]

№36., „Zip-zap, Emerl!“

Allegretto scherzando. [Messig gich]

pp
 Zip - zap, E - me - rl! kum zu mir in Ke - me - rl! Wel ich dir E - pes wai - sn,
mf *f*
 Schi - fe - lach mit Ai - sn. Bir in di Kri - ge - lach, Kin - der in di Wi - ge - lach!
p *sf* *sf*
 Kin - der in di Wi - ge - lach schrai - en wi di Zi - ge - lach: Ma - mel Ma - mel

№37. A Baklid.

Moderato, risoluto. [Messig]

f *p*
 Bak, bak, Ku - chn! Der Be - ker hot ge - ru - in: Wers wil gu - tn
mf
 Ku - chn ma - chn, der mus ho - bn si - bn Sa - chn: Ei - er und Schmalz,
f *f* *p*
 Pu - ter un Salz, Milch un Mel, un Safran, Safran: macht dem Ku - chn gel.

№38., „Veigele, Veigele! Pi, pi, pi.“

Moderato. [Messig]

poco f *p* *poco f*
 1. Vei - ge - le, Vei - ge - le! pi, pi, pi! pi, pi, pi! 2. Wu is der Ta - te?
p *poco f* *p*
 nit do hi, nit do hi! 3. Wen wet er ku - men? Mor - zen fri, Mor - zen fri!
poco f *p* *2* *3* *etc.*
 4. Wos wei er bren - gen? a Fle - sche - le Bir, a Fle - sche - le Bir!
 [nochsmol]

№39. Der Pástuchl.

Allegretto. [Powolje]

Macht der Pas - tu - chl in der Frih oif sain Fai - fl:
 tu ru ru! ta ru ru! tu ru, tu ru, tu ru, tu ru, tu! Un in Stei - tl
 a - le Ki - he - lach mu - ken zu ihm: mu mu mu, mu mu mu!
 [8 mol]

№40. Kestelach.

Moderato. [Messig gich]

Spi. In mir in Ke - ste - lach, Ke - ste - lach, geht a - rois a Hon. Hon, Hon, wos
 gis - tu der - zu? Ich gib a Krei. Der Hon sain Krei, Spiln mir wai - ter a - sei.

№41. Der Bahn.

Allegro. [Gich]

Der Bahn is a langer, a langer a - sa, es kla - pn di Rä - der tach
 tach tach, tach ta, es kla - pn di Rä - der: tach tach tach, tach ta, tach
 tach tach, tach ta, tach tach tach, tach tach tach, tach tach tach, tach tach, tach ta.
 [8 mol]

No 42. Michalke.

Moderato. [Nit schlep'n un nit chap'n]

Hob ich mir a klei - nem Mi - chal - ke, Mi chal ke.
 Woint er in der langer gass. Macht er mir wos ich will, macht er mir
 wos er kenn, Macht er mir a Fai - fo - le. Flö, flö, flö,
 flö flö flö, flö flö flö, flö flö flö, Macht die Fai - fe - le. [4 mol]

No 43. Der Ssoicher.

Moderato. [Messig]

Koift, koift, Koi - nim! Koift, koift, Koi - nim! Ich hobaich zu varkoi - fn a
 Fer - de - le, a We - ge - le, oif raitn un oif loifn. Koift, koift, Koi - nim! Koift, koift, Koi - nim!
 [4 mol]

No 44. „Wos teig aseine Sachn?!“

Andante grazioso. [Nit gich]

Vei - gl, wos nit sin - gn: Tra - la - la, Tra - la - la - la - la - la, Tra - la - la.
 Vei - gl, wos nit sin - gn: Tra - la - la Wos teig a - sei - ne Sa - chn?! Wos teig?!
 [4 mol]

No 45. Der Voigl un der Jungl.

Allegretto.[Powolje]

1. Oif a Boim, in gri-nem Wald, a wun-der-li-cher Voi - gl schalt:
 2. Is a Jun-gl zu-ge-lofn under Voi - gl is ant - lofn.

Tra - la - la - la - la, tra - la - la, tra - la - la - la - la, tra - la - la,
 tra - la - la - la - la, tra - la - la, tra - la - la - la - la la.[nochamol]

No 46. A Regendl.

Andante.[Nit gich]

1. *p* Trift a Re-gen-dl, trift a Re-gen-dl: kap, kap, kap! in di Schai-be-lach,
 in di De-che-lach: klap, klap, klap! 2. Un di Fei-ge-lach
 mit di Hin-do-lach: zip, zip, zip, zip, zip! Zu di Sstre-che-lach
 zu di Bei-me-lach: hip, hip, hip, hip, hip! 3. Nor di Kin-der-lach oi-fn Re-gen-dl:
 hop, hop, hop, hop, in dem loiter-n klo-n Wasser-l: schliop, schliop, schliop, schliop 4. Ois dos Regendl,
 schaint a Su-ne-le: schain, schain! Nor di Kinderlach alz in Wasser-l: fain, fain!

№47. Baal-mlochoh.

Moderato. [Messig]

Wer es will a gu-ter Ba-al mlo-choh sain, je-ner soll zu uns
gleich gleich a-rain. Tschir, tschir, tschir! Tschir, tschir, tschir!
Schnai-der, nej a Kleid far mir! Tschir, tschir, tschir! Tschir, tschir, tschir!
Schnai-der, nej a Kleid far mir! Schai-der, oi Schai-der! [5 mol]

№48. A Schifflid.

Vlvo. [Gich]

Bret-lach koif ich mir far Geld, schlog sei mir zu-sa-men,
boi ich mir a Schi-fe-le zu fo-ron i-ber Ja-men.
Boi ich mir a Schi-fe-le zu fo-ron i-ber Ja-men. [3 mol]

№ 49. A Waschlid.

Allegro.[Gich]

Mir wa_schn, mir wa_schn, mir wa_schn, wa_schn, wa_schn, wa_schn,
 wa_schn, wa_schn gan_ze Täg, gan_ze Täg. Seht
 un_se-re Händ_lach zi sai-nen sie mid. Mir en-di-gen die Ar-beit un

CODA.(Zum Ssof)

sin_gen a Lid. [5mol] mir ru_hen, mir ru_hen, mir
 ru_hen, ru_hen, ru_hen, ru_hen, ru_hen, ru_hen - gan_ze Tag, gan_ze Täg!

№ 50. Tanz-Lid.

Allegretto.[Powolje]

Die Grä-se_lach bli_hen in Wald a_le glaich, a Kind megsain frei_lach, zi
 o_ren, zi raich. Mir o_ber sai-nen noch. Kin_der_lach klein, uns
 past nech saun frei_lach un. tan_zen zu gehn! Trai_lai_lai, trai_lai_lai, trai_lai_lai
 lai lai lai lai lai! lai lai lai lai lai, trai lai lai lai [4mol]

+ a Plesk mit di Händ.